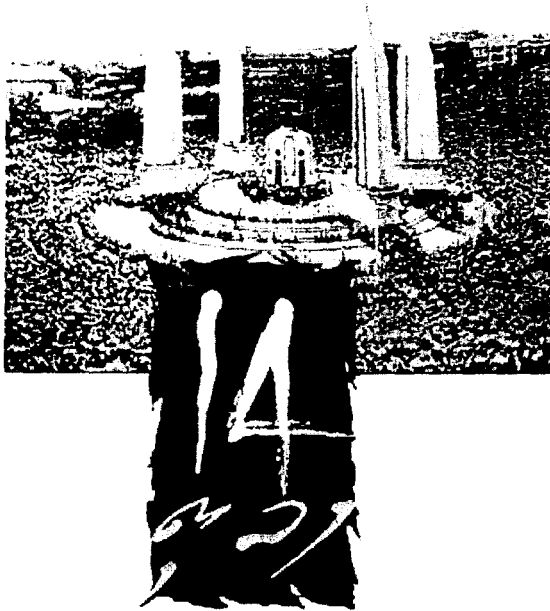

ชัยอนันต์ สมุทวณิช วิพากษ์สังคมไทยหลัง 14 ตุลา

เอกสารวิชาการหมายเลข 4

โครงการ "บรรยายสาธารณะ-ตลาดวิชา- มหาวิทยาลัยประชาชน
30 ปี 14 ตุลา กับประชาธิปไตยไทย" 2516-2546

รายนามคณะกรรมการบริหาร
มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

นายเสน่ห์ จามริก	ประธาน
นางเพ็ชรี สุมิตร	รองประธาน
นางสาวกุสุมา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	กรรมการ
นายธเนศ อาภรณ์สุวรรณ	กรรมการ
นายรังสรรค์ ธนะพรพันธ์	กรรมการ
นายสุลักษณ์ ศิวรักษ์	กรรมการ
นายวิทยา สุจริตธนาภิรักษ์	กรรมการ
นายเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม	กรรมการ
นางสาวศรีประภา เพชรเมธีศรี	กรรมการ
นางสาวศุภลักษณ์ เลิศแก้วศรี	กรรมการและเหรัญญิก
นายชาญวิทย์ เกษตรศิริ	กรรมการและเลขานุการ
นายธำรงค์ศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายทรงยศ แวงหงษ์	กรรมการและผู้จัดการ

ชัยอนันต์ สมุทวณิช วิชาภักษ์สังคมไทยหลัง 14 ตุลา

หมายเหตุ - เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม ที่หอสมุดมหาวิทาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ร่วมกับมหาวิทาลัยธรรมศาสตร์ จัดโครงการ “บรรยายสาธารณะ ตลาดวิชาการ มหาวิทาลัยประชาชน 30 ปี 14 ตุลา ประชาธิปไตยไทย” โดยนายชัยอนันต์ สมุทวณิช ผู้บังคับการโรงเรียนวชิราวุธ ราชบัณฑิต เป็นผู้บรรยาย

เหตุการณ์ 14 ตุลา มีคำหลักที่เกิดขึ้น 3 คำหลัก คือ สหการ คือ การกระทำร่วมกันของคนจำนวนหนึ่งที่มีเป้าหมายร่วมกัน มุ่งสู่ทิศทางเดียวกัน โดยแต่ละคนสละความเป็นเอกเทศให้อยู่ใต้เป้าหมายร่วมกัน ประสบการณ์ร่วม คือคนกลุ่มหนึ่งมีประสบการณ์ตรงที่เห็นและรู้สึกได้ สหปัญญา คือความรู้ที่เกิดขึ้นร่วมกันของคนกลุ่มหนึ่ง หรือความรู้ที่คนกลุ่มหนึ่งร่วมรู้ ร่วมกันเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ได้ สังเคราะห์สิ่งที่เกิดขึ้นร่วมกันได้ เหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 เป็นความเคลื่อนไหวที่เป็นสหการที่มีความกว้างขวาง เกิดขึ้นอย่างฉับพลันและแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว สหการลักษณะนี้เกิดขึ้นอีก 2 ครั้งหลังจากนั้นคือ 6 ตุลา 2519 ซึ่งแยกไม่ออกจากสหการแรก และเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ

สหการทั้ง 3 เป็นลูกโซ่ที่ต่อเนื่อง มีเงื่อนไขเวลาต้น จะพบว่าการเคลื่อนไหวในเหตุการณ์ 14 ตุลา ส่งผลต่อคนรุ่นหนึ่ง มีประสบการณ์ร่วมกัน เมื่อถึง 6 ตุลาคม คนรุ่นนั้นมีประสบการณ์ร่วมกันอีกครั้ง ในการแสวงหาความรู้ร่วมกันจากประสบการณ์ 30 ปีที่ผ่านมา เป็นไปใน 2 แนวทางคือ

1. **แนวทางปฏิรูป** มีความเชื่อว่าสังคมไทยยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการเคลื่อนไหวสังคม เพื่อปรับเปลี่ยนสภาพการณ์ไม่ถึงปรารถนาให้เป็นสภาพการณ์ที่พึงปรารถนา โดยมีวาระสำคัญที่ชัดเจน เหมือนวาระของแนวทางปฏิรูปที่สำคัญสูงสุดคือ การมีรัฐธรรมนูญ โดยขณะนั้นยังไม่ได้

ตกเถียงว่ารัฐธรรมนูญที่ดีเป็นอย่างไร 14 ตุลาต้องการให้มีรัฐธรรมนูญที่ไม่ใช่ฉบับเดิมที่ใช้อยู่

2. **แนวทางปฏิวัติ** ในแง่ของแนวทางปฏิรูป หรือแนวทางปฏิวัติ คนจำนวนหนึ่งก็เข้าสู่แนวทางปฏิวัติ และมีประสบการณ์ร่วมในแนวทางปฏิวัติ ในระยะเวลาหนึ่ง ไม่ว่าจะในแง่คนของพรรคโดยตรง หรือในแง่แนวร่วม หรือเป็นผู้ที่เห็นใจ ที่ไม่ได้เป็นแนวร่วม

ส่วนแนวทางปฏิรูปนั้นก็คู่ขนานไป แต่เชิงชา และไม่ทันไปดูการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไม่ว่าเศรษฐกิจ การเมือง อัตราการเปลี่ยนแปลงซ้ำมาก ฉะนั้น จากประสบการณ์ร่วมของคนกลุ่มหนึ่งในรอบ 30 ปีที่ผ่านมา หลังพฤษภาทมิฬ เมื่อแนวทางปฏิวัติสลายตัวไปแล้ว เพราะสถานการณ์โลกด้วยก็เกิดแนวทางใหม่ที่คนรุ่นนั้นสังเคราะห์ 2 แนวทางนี้ขึ้นมาและใช้อยู่ปัจจุบันคือ แนวทาง “ปฏิรูปในอัตราเร่งของการปฏิวัติ” ซึ่งหลายอย่างในเมืองไทยต้องการแนวทางเช่นนี้

แนวทางปฏิรูปในอัตราเร่งของการปฏิวัติ มีหลักสำคัญคือ ไม่ต้องการความรุนแรง ในขณะที่แนวทางปฏิวัติรวดเร็วและรุนแรง แนวทางปฏิรูปในอัตราเร่งของการปฏิวัติ มีความยากลำบากกว่าสิ่งอื่นใด เพราะเป็นการสังเคราะห์ที่ซับซ้อนเก่าและอำนาจดั้งเดิมต้องต่อต้านเป็นธรรมดา โดยเฉพาะระบบราชการที่ยังอาศัยเงื่อนไขการพัฒนาที่ผ่านมาเป็นเครื่องมือในการรักษาอำนาจของระบบราชการอยู่

สำหรับสหการที่ 3 คือ พฤษภาทมิฬ 2535 ยังส่งผลที่ยังไม่ต่อเนื่องไม่ลงตัวเหมือนสมัยเหตุการณ์ 14 ตุลา ที่ไม่ลงเอย คือ 14 ตุลายังไม่เปลี่ยนฐานที่สำคัญ 2 ฐานคือ ฐานพลังทางทหาร และฐานทางเศรษฐกิจที่หนุนโดยระบบธนาคารพาณิชย์ ยังไม่อ่อนตัวลงเลย ซึ่งระยะ 30 ปีก่อนหน้านี้ ธนาคารพาณิชย์ครอบคลุมนธุรกิจทุกอย่างทางด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน แต่สหการที่ 3 นี้ทำลายฐานอำนาจทั้ง 2 ธนาคารพาณิชย์ไป เน้นหนักในกิจกรรมหลักของธนาคาร รวมทั้งฐานนี้ถูกทำลาย

โดยกระแสโลกาภิวัตน์ที่เปิดเสรี และวิกฤตเศรษฐกิจในระยะ 4-5 ปีที่ผ่านมา

สิ่งที่เปลี่ยนไปมากที่สุดในรอบ 30 ปีที่ผ่านมาคืออะไร เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องสังคมที่เปลี่ยนไป เราจะต้องทำความเข้าใจและวิเคราะห์ให้ออก และจัดการกับมันให้ได้ คือความเปลี่ยนแปลงของลักษณะทุน ไม่ใช่เปลี่ยนแปลงของระบบทุนเท่านั้น แต่ตัวทุนเองก็เปลี่ยนไป ที่ผ่านมาระบบความคิดของเราที่กลายเป็นโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และคุณค่าที่เราตีค่า เน้นหนักไปในการตีค่าที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นการตีค่าที่สอดคล้องกับทุนนิยมแบบเก่า

แต่ขณะนี้การตีค่าใหม่จะต้องพูดถึงคุณค่าด้วย เพราะมูลค่าทางเศรษฐกิจ กับคุณค่าทางจิตใจของประชาชนนั้น การตีค่าคุณค่ายังไม่อยู่ในสมการของนโยบายที่สำคัญๆ ในรอบ 30 ปีที่ผ่านมา มีความยากลำบากในการตีคุณค่าออกมาเป็นตัวเงิน เมื่อต้องการทำโครงการใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นท่าอากาศยาน โรงไฟฟ้าด้านหิน หินกรูด บ่อนอก เป็นประเด็นที่จะต้องศึกษาต่อและทำความเข้าใจทุกที่ไม่ใช่ตัวเงิน ที่เรียกว่าทุนทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และทุนทางปัญญา ความหมายใหม่ของตนเองต้องวิเคราะห์ให้ลึกซึ้งว่าปัจจัยอะไรที่ทำให้ระบบทุนนิยมไม่ล่มสลาย ไม่แย้งกันเอง และไม่อ่อนแอลงเป็นลำดับตามที่นักปราชญ์ แต่กลับแข็งแกร่งเป็นลำดับ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม ประสิทธิภาพคุณภาพ ตัวคุณได้มากกว่านักปราชญ์สมัยก่อนเคยคิดไว้ พลังของทุนนิยมทำไมจึงมีมาก

เพราะการปฏิวัติทางข้อมูลข่าวสาร และการรัฐศาสตร์ใหม่ทางดิจิทัล และต่อมาการส่งข้อมูลสื่อสารกันทางสิ่งไร้สาย เป็นจุดสำคัญมาก คือเทคโนโลยีเป็นตัวสร้างตัวคุณที่สำคัญให้กับทุนทางปัญญา

ขณะที่องค์กรในการจัดการชีวิตมนุษย์ในรอบ 30 ปีก็ต้องเปลี่ยนแปลงไป สังคมไทยมีการจัดการที่ล่าช้ากว่าการจัดการสมัยใหม่อยู่ประมาณ 10 ปีเช่น ระบบที่เราใช้ระบบการจัดการแบบดั้งเดิมที่เน้นสายบังคับบัญชา

เป็นแนวตั้งเป็นระบบที่ใช้เมื่อ 100 ปีที่แล้ว ระบบของการแบ่งสายงานไป เพื่อเพิ่มผลผลิต เป็นระบบที่ใช้เมื่อ 60 ปีที่แล้ว และระบบมิตีสัมพันธ์ หรือ ระบบเมทริกซ์ เป็นระบบที่ใช้เมื่อ 30-40 ปีที่แล้ว แต่ไทยเราเพิ่งเริ่มนำมา ใช้ในเรื่องของการบริหารโครงการ และพยายามมาใช้มากขึ้น และการจัดการที่สำคัญและเป็นอนาคตและสอดคล้องกับลักษณะการเปลี่ยนแปลงในอนาคตคือระบบเครือข่าย ซึ่งเป็นความรู้ที่มีการนำมาใช้เมื่อ 10 ปีที่แล้ว แต่เมืองไทยยังไม่ได้ใช้อย่างจริงจัง

ฉะนั้น เมื่อมีสภาวะใหม่เกิดขึ้นก็จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ใหม่ หลัก สูตรมหาวิทยาลัยจะต้องมีการทบทวนขนานใหญ่ ซึ่งหลักสูตรปัจจุบันมีการแยกส่วนค่อนข้างมาก การแสวงหาความรู้ใหม่จึงจะทำให้เราเข้าใจและ ขับเคลื่อนสังคมได้ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ดังนั้น การวิเคราะห์วิจารณ์แบบเก่าในมิติเก่าไม่ช่วยขับเคลื่อนสังคม ได้เลย การจัดการการเคลื่อนไหวสังคมจะต้องมีกลยุทธ์ที่ต่างไปจากที่ใช้ เมื่อ 30 ปีที่ผ่านมาอย่างสิ้นเชิง

แม้เท่าทั้ง 2 ข้างจะเหยียบอยู่บนพื้นดินอย่างมั่นคงที่เรียกว่าจุดยืนก็ตาม แต่กระบวนการทำร้ายร่างกายต้องเปลี่ยนแปลงไปในการขับเคลื่อนการ เคลื่อนไหวทางสังคมในอนาคตจะใช้วิธีการอย่างไรกำลังมีการขบคิดกันอยู่ การเคลื่อนไหวทางสังคมและขับเคลื่อนมีความจำเป็นและเกิด 2 แนวทาง ใหม่เกิดขึ้นซึ่งมีลักษณะทางอุดมการณ์อ่อนกว่าแนวทางปฏิบัติคือ กระแส โลกานวัตกรรมนิยม หรือโลกาภิวัตน์ อาจจะสุดกู่ หรือไม่สุดกู่ก็ได้ อีกแนวทาง คือ แนวทางชุมชน ที่อาจเสนอระบบเศรษฐกิจชนบท ซึ่งการเคลื่อนไหว 2 แนวทางนี้ยังไม่ลงตัว

แต่ในอนาคตการเคลื่อนไหว 2 แนวทางนี้จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการผนึกผสมสานทั้งทั้งขบวนการ มีกระบวนการขยายเครือข่ายไปเรื่อยๆ มีการทำงานเป็นทีม มีความเป็นเอกเทศและมีการจัดการตนเอง มีการ ประสานงานด้านขวางมากกว่าด้านตั้ง ใช้แนวทางวิธีการ 2 คู่ หรือหลายคู่

พร้อมๆ กันไป ใช้อยู่เดียวไม่ได้แต่ต้องแยกแยะประเด็นเคลื่อนไหวที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม

ในทางการเมือง ระบบสายพานที่จะลำเลียงระหว่างระบบตัวแทนของ ประชาชน คือระบบ ส.ส. ระบบรัฐสภา รัฐ ประชาชน องค์กรเอกชน อาสาสมัคร หรือองค์กรประชาชนโดยตรง ด้วยความพยายามสร้างโยงระบบสายพานนี้ ในขณะนี้ยังไม่เกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นภาคีที่เสมอภาคกัน แต่จะเกิดในลักษณะฝ่ายหนึ่งต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นเบี้ยล่างมากกว่า หรือไม่ทำอะไรให้เป็นที่เดือนร้อนรำคาญ แต่สิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาก็คือ แนวโน้มในขณะนี้นักการเมืองเห็นว่าระบบสายพานเป็นระบบนายหน้าที่ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ฝ่ายใดทั้งสิ้น

เมื่อเป็นเช่นนี้นักการเมืองและพรรคการเมืองจะมีแนวโน้มใช้สายตรงไปยังประชาชนด้วยการออกนโยบายไปถึงประชาชนโดยตรง เช่น รักษาโรค 30 บาท กองทุนหมู่บ้าน โครงการเอื้ออาทรทั้งหลาย ฉะนั้นถ้าจะวิเคราะห์ลักษณะแนวทางพรรคเดียวของไทยในกรอบของการวิเคราะห์พรรคเดียวในระบบอำนาจนิยม หรือระบบเผด็จการเบ็ดเสร็จจะไม่เข้าใจที่ถูกต้อง

การเมืองไทยกำลังสร้างพรรคเดียวที่เป็นชุมสายโทรศัพท์ ถ้าตัดระบอบสายพานแล้ว ระบบสายตรงโดยผ่านนโยบายก็เหมือนกับการเชื่อมจุดหนึ่งโดยสายตรงมากมายหลายสายที่ไปจากศูนย์กลาง ในระบบเครือข่ายของโทรศัพท์ หรือเน็ตเวิร์กของคอมพิวเตอร์ สายที่เข้าไปจะมีสายที่ออกไป โทร.ออกได้แต่โทร.เข้าไม่ได้ กับโทร.เข้าได้แต่โทร.ออกไม่ได้ กับทั้งโทร.ออกและโทร.เข้าเป็นการสร้างพรรคเดียวในกรอบของรัฐธรรมาภิบาลที่เอื้อให้มีพรรคเดียวซึ่งรัฐธรรมาภิบาลก็เกิดจากนักวิชาการไทยที่มีความเข้าใจสังคมไทยผิดหมด และไปลอกเลียนระบบ 2 พรรคมาก

จริง ๆ สังคมไทยเป็นสังคม 4 ชั้น พรรคการเมืองแบบหลายพรรคที่ไม่มากนักเช่น 3-5 พรรค เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับลักษณะทางสังคมแบบนี้ เพราะมีบางพรรคที่ต้องการเน้นเฉพาะสังคมส่วนล่าง แต่แนวโน้มจะมีพรรคเด่นพรรคเดียวคงจะเกิดขึ้น ในแง่พรรคการเมือง จะเห็นนักการเมือง 2 ระดับมากขึ้น คือนักการเมืองระดับชาติ ภูมิภาค นานาชาติ จะมีเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ นักการเมืองที่มีปัจจุบันจะกลายเป็นท้องถิ่นไปหมด เพราะความรู้ประสบการณ์ที่ผ่านมาไม่พอเพียงที่จะทำให้สามารถพบกับความซับซ้อนของการเปลี่ยนแปลงและการจัดการในระดับชาติและนานาชาติได้อีกต่อไป

วิถีชีวิตของคนในรอบ 30 ปีที่ผ่านมาเปลี่ยนไปมาก คนรุ่นนี้เป็นคนรุ่นทีเอสแอล คือ “Talk See Listen” เป็นรุ่นตาหู หูฟัง อ่านน้อย คิดน้อย ระวังจะกลายเป็นสังคมของการไม่รู้ เป็นวิถีการเรียนรู้ที่พึ่งพาเทคโนโลยีมาก เป็นเทคโนโลยีของศตวรรษใหม่ ซึ่งคนรุ่นที่ผ่านมาได้ความรู้จากการอ่าน การฟัง รับรู้ สัมผัสที่เป็นจริง ธรรมชาติ แต่เด็กรุ่นนี้รับรู้รับฟังสิ่งที่คนอื่นผลิตให้ จินตนาการไม่เกิด การอ่าน คิด เขียน จะมีน้อยลงเป็นลำดับ

การขับเคลื่อนสังคม การโต้ตอบปัญหาเป็นการเมืองเรื่องบุคลิกภาพมากกว่าการเมืองเรื่องพรรค ทั้งในสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เยอรมันต่อไปผู้นำต้องกล้า เก่ง เสง เร็ว ไม่ใช่เก่งเสง หรือเสงอย่างเดียว ถ้ากลัวและช้าแต่เก่งจะไม่สามารถจัดการกับปัญหาได้

การเมืองไทยขณะนี้กำลังยกระดับขึ้นสู่อีกระดับอย่างสิ้นเชิง โดยนักการเมืองส่วนหนึ่งไปแล้ว ทั้งนักการเมืองอีกส่วนห่างไกลมาก ต่อไปนี้ นักการเมืองต้องเป็นระดับภูมิภาค ทำโลกได้ ไม่ใช่ทำโลกได้ คำพูดที่ว่า “เราเป็นพันธมิตร ไม่ใช่ลูกน้องหรือลูกไล่” เป็นชาตินิยมแบบใหม่

แต่สากลนี้นิยมไม่ใช่ในแง่จริยธรรม หรือนุชยธรรมอีกต่อไป แต่หมายถึงระบบที่มีระบอบของตัวเอง มีกติกาองค์การการค้าโลก มีการกำหนดความเสี่ยงในหลายลักษณะ มีไอเอ็มเอฟ เพราะค่านิยมแบบใหม่ แสดงออกด้วยการไม่ห่อ ไม่ยอมมหาอำนาจอเมริกา ซึ่งเวลานี้พัฒนาเป็นมหาอำนาจเชิงเดี่ยวเป็นลำดับ

ตอนนี้รัฐบาลอเมริกาเปลี่ยนไป สังคมไทยเองก็ต้องการใครก็ได้ที่เป็นผู้นำที่รู้จักจัดการอธิปไตยไทย โดยอำนาจอธิปไตยที่เปลี่ยนไปแล้ว เพราะฉะนั้นทักษะในการต่อรอง การขัดขืน การโอนอ่อนจึงสำคัญสำหรับชาตินิยมแบบใหม่และมักจะแสดงผ่านผู้นำคนเดียว เช่นเดียวกับกรณีมหาธีร์ นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ที่ลุกขึ้นมาขัดขืนแรงกดดันสหรัฐ

เวลานี้ไทยยุคใหม่และประเทศอื่นๆ กำลังพลิกหนทาง มาตรการที่จะอยู่ร่วมกับมหาอำนาจเชิงเดี่ยวได้อย่างสันติ โดยยอมตามบ้าง ขัดขืนบ้าง ไม่ยอมทั้งหมด แนวทางเอชดี เอเชียบอนด์เป็นทางเลือกใหม่ที่จะอาศัยจับกับญี่ปุ่นและอินเดียเป็นหลัก

ฉะนั้น เหตุการณ์ที่ต้องระวังอย่างมากในขณะนี้คือเหตุการณ์พม่า เพราะพม่าเกี่ยวข้องกับอินเดียบ้างจีนมากเพราะมีพรมแดนติดกัน และมีความสัมพันธ์ต่อกัน

ในแง่ของพรรคการเมืองถ้าพรรคเดียวเกิดขึ้นในประเทศไทยจริง โดยพรรคหนึ่งพรรคใดได้คะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งหน้าเกิน 400 ที่นั่งขึ้นไป อีก 3 พรรคจะกลายเป็นพรรคท้องถิ่นทันที ถ้าพรรคไทยรักไทย 400 ที่นั่ง

ส่วนหัวที่เป็นส่วนกลาง คือผู้สนับสนุนที่เป็นนักธุรกิจ นักวิชาการของพรรคประชาธิปัตย์จะเลิกเล่นการเมือง เลิกเป็น ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ที่เป็นนักการเมืองเดิมที่มีเสียงสนับสนุนหนาแน่นในจังหวัดต่างๆ จะไปเล่นการเมืองระดับท้องถิ่นแทนหรือไม่ก็อำลาเวทีทางการเมืองเพราะอาวุโสสูงเปลี่ยนไปลงสนามเล็ก เหมือนกับแนวโน้มที่พรรคประชาธิปัตย์จะส่งผู้นำของพรรคเป็น ส.ส. เขตหมด ไม่ลง ส.ส. บัญชีรายชื่อ ถ้าไทยรักไทยชนะเลือกตั้งได้ 400 ที่นั่งขึ้นไป พรรคชาติพัฒนา ชาติไทย จะกลายเป็นพรรคท้องถิ่น กลายเป็นนายกเทศมนตรี

ด้วยเหตุนี้ผมจึงวิเคราะห์ว่าแนวทางของการส่งเสริมผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ และการโต้ตอบของพรรคประชาธิปัตย์โดยให้มีการเลือกผู้ว่าฯ เป็นภาพที่เห็นชัดเจน เพราะการมีผู้ว่าฯ ซีอีโอหมายถึงความสามารถที่จะคุมการเมืองท้องถิ่นให้ได้ ขณะที่การเลือกตั้งผู้ว่าฯ เป็นการสร้างอำนาจของการเมืองท้องถิ่นครบรูปแบบโดยสมบูรณ์ ตั้งแต่เลือกผู้ว่าฯ ไปจนถึงเลือกนายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสภาตำบล

การจัดการทุนกับการเมือง ในอดีตการเมืองไทยที่มีการเลือกตั้งใช้เงินมากขึ้นเป็นลำดับและไม่มีการใดที่จะมาสนับสนุนการใช้เงินขนาดหนักได้ เว้นแต่การคอร์รัปชันจากโครงการใหญ่ๆ ซึ่งเวลานี้หมดรอบแล้ว เหลือโครงการใหญ่ไม่กี่โครงการ แต่แหล่งที่จะเป็นที่มาของทุนที่จะผันแปรไปเป็นฐานสนับสนุนการเมืองได้มี 2 แบบ ในระบบทุนนิยมแบบโลกาภิวัตน์ ทุนที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี และทุนจากหุ้นจะเป็นทุนที่มีความสำคัญ ทุนที่เกิดจากทุนนิยมล้าหลังคือทุนที่เกิดจากการค้ายาเสพติด ทุนของบ่อนของช่อง

อีกทุนคือ ทุนที่เกี่ยวกับท้องถิ่นที่มาจากหอยเดือนจึงไม่แปลกใจว่าผู้ที่กุมอำนาจในพรรคการเมืองที่ป็นทุนหุ้นก็ย่อมจะดีไปที่แหล่งทุนที่จะเป็นศักยภาพของทุนทางการเมืองได้ดีในขณะที่ระบบเศรษฐกิจ และระบบธนาคารที่เคยเป็นทุนของการปฏิบัติและทุนทางการเมืองก็พังทลายไป ดังนั้นในระบบธนาคารเป็นอย่างนี้จะมีทุนใดที่จะทัดเทียมทุนหุ้นเป็นไหม

จึงอยากฝากข้อสังเกตไว้ว่า คนรุ่นใหม่ยังไม่มีประสบการณ์อะไรมากนัก เติบโตมาโดยไม่ได้เห็นเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ แต่ร่วมอยู่ในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ นักเรียนนักศึกษาจึงไม่รู้สักเท่าไร ไม่กระตือรือร้นมากเท่าที่ควร ระวังจะตายแบบกบ คือถ้าตมน้ำร้อนเดือนแล้วโยนกบลงไป กบจะกระโดด แต่ถ้าจับกบไปใส่น้ำเย็นแล้วค่อยๆ อุ่นให้เดือด กบจะตายตอนน้ำเดือด เพราะมันเคยชิน และปรับตัวไปกับอุณหภูมิของน้ำ

หาวิธีไม่น้ำเดือดแล้ว...

NOTE

เอกสารวิชาการหมายเลข 4

โครงการ “บรรยายสาธิตและตลาดวิชา- มหาวิทยาลัยประชาชน

30 ปี 14 ตุลา กับประชาธิปไตยไทย” 2516-2546